

Aniversari

La mare m'havia dit que em faria un pastís i que per dinar podria demanar el que volgués

Foto: Leandro Mocca

Jo tenia un germà i aquest germà es va posar malalt el dia del meu aniversari, i com que una malaltia és molt pitjor que un aniversari, va guanyar el meu germà. La mare m'havia dit que em faria un pastís i que per dinar podria demanar el que volgués, i ella ja sabia que jo demanaria macarrons, i quan li vaig dir mare, macarrons, ella va contestar que el meu germà estava malalt i no tenia temps per estar-se a la cuina, així que vaig haver d'anar a casa de la veïna perquè em donés dinar. Després quan demano per anar a dormir a casa d'un amic, la mare sempre diu que ja tinc una casa i un llit i una família, però es veu que el dia del meu aniversari, no. El meu dia puc anar a dinar a casa la veïna, que fa pudor de suor perquè és vella i l'única cosa que sap cuinar és sopa, i el meu aniversari és a l'estiu i fa massa calor i massa pudor en aquella casa.

Quan després de dinar vaig tornar amb la mare i el pare i el germà, no semblava el meu aniversari, perquè no hi havia regals ni festa ni res del que la mare m'havia promès. El pare no deixava de dir, marededéu, pelquemésvulguis, perlamordedéu i coses així, i mira que el pare mai no va a l'església i si la mare resa a les nits se'n riu. La mare em va dir, no empenyis, quan ni tan sols havia començat a parlar i a dir totes les coses que pensava i per sort no les vaig dir, perquè hauria anat a la presó o a l'infern o a on sigui.

L'endemà em van dir que faríem l'aniversari, la meva festa, quan el meu germà es posés bé, però no deixava de tenir febre i més febre i més febre, i tots teníem calor, però ell dormia tapat amb una

manta i de vegades amb dues, i dormia pràcticament tot el dia i em deien, fes-li companyia, i jo anava allà al seu costat, seia en una cadira, i li feia preguntes... o llegia en veu alta, o... i res, no responia, sempre amb els ulls tancats, i de cop em van dir, el teu germà està molt malalt, molt malalt, i la mare no deixava de plorar, i jo no entenia res, i llavors va ser quan vaig pensar que potser mai no celebrariem el meu aniversari. Mai més.